

Τὸ Δύκειον τῶν Ἑλληνίδων ἔχει εὐτυχεῖς ἐμπνεύσεις. Καθιέρωσε ἐφέτος τὴν ἑορτὴν τῆς Πήτας, ἣτις ἐτησίως θὰ γίνεται τὴν ἡμέραν τῶν Φώτων. Ὁραϊόταται εἰκόνες ἐνεφανίσθησαν μὲ ζηλευτὴν ἐπιτυχίαν. Περί τὸν ἀρχαῖον βωμὸν ἐνεφανίσθησαν Ἑλληνίδες ἐν ὑποκρούσει ἄρπας, ὡς Καρυάτις ἀληθινή ἢ κ. Πία Φερράιδη καὶ περὶ αὐτὴν ἢ κ. Βελουδίον καὶ αἱ δεσποινίδες Ἀμυρᾶ καὶ Καμπούρογλου. Ἀλλὰ τὸ πρωτοτυπώτερον ἦτο ἡ εἰκὼν τῆς βασιλείας Ἀμαλίας, κατὰ τὰς πιστοτέρας σωζομένης φωτογραφίας καὶ μὲ τὰς πανομοιότητους ἐνδυμασίας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἐνεφανίσθησαν ἡ Τζαβέλλα μὲ ἐνδυμα Σουλιώτικον, ἡ Κρεζή μὲ Ὑδραϊκόν, ἡ Μανρομυγᾶ μὲ Συμωναϊκόν, ἡ Μεταξᾶ μὲ Σπεισιώτικον, ἡ Μοναρχίδου μὲ Ψαριανόν, ἡ βαρονίσ Πλουσκῶφ μὲ ἐνδυμα τοῦ τότε συμοῦ, ἡ δὲ κ. Μομφεράτου ἔφερε τὸ πραγματικὸν ἐνδυμα τῆς βασιλείας Ἀμαλίας. Ἡ εἰκὼν ἀπέσπασε ζαηρότατα χειροκροτήματα. Χοροὶ ἑλληνικοὶ ἐχορεύθησαν ὑπὸ δεσποινίδων καὶ ἐψάλη ὑπὸ χορωδίας ἡ «Πρωτοχρονιά» τοῦ Κοκκίνου. Κατόπιν διεμεμήθη ἡ Πήτα διὰ κλήρου.

Ἡ ἑορτή, ἐντελῶς καὶ γνησίως Ἑλληνικονάτη, ἦτο μία μεγάλη ἐπιτυχία ἐν τῷ συνόλῳ.

★

Διὰ τὰς Ἀπόκρεω, πρωτοβουλία τοῦ «Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν» κατεσκευάσθη ὑπὸ στρατιάς ζωγράφων καὶ γλυπτῶν παμμέγιστον Ἄρμα. Ὁμάδες καλλιτεχνῶν νυχθημερὸν εἰργάσθησαν πυρετωδῶς ἐν τῷ Πολυτεχνεῖο. Τὸ Ἄρμα εἶχε 5 μ. ὕψος καὶ 7 μῆκος. Εἰς τὸ ὕψος ἐνεθρονίσθη ὁ Βάκχος, ἐπὶ χαμηλοτέρων βαθμίδων δὲ εὐρίσκειτο ἡ ἀκολουθία του ἀπὸ Σεληνοῦς, Σατύρους, Βακχίδας, Μαινάδας. Ὑπὲρ τὸν Βάκχον ἠώραίτο γλυπτὴ ὑπερφυσικοῦ μεγέθους Βακχίς μὲ βουκίην. Ἐμπροσθεν δύο ἱπποκένταυροι γλυπτοί, ἐκρατοῦν κύπελλα, ἔχοντες ἀγκαλισμένας Βακχίδας. Ὅπισθεν τεραστία κεφαλὴ Σατύρου γελόντος. Πλαγίως Παιᾶνες, Σεληνοί, Σάτυροι, Μαινάδες, Βακχίδες, μὲ μυθολογικὰς παραστάσεις. Τὸ ἄρμα, γύψινον, ἦτο ὀλόχρουν. καὶ προσηγοῖντο αὐτοῦ ἔφιπποι, εὐόρευο ὑπὸ ἑξ ἱππων καὶ ἠκολούθει σειρὰ ὄνων ὧν τινες εἶχον μεταμφιεσθῇ εἰς Τράγους μὲ ἀναβάτας εἰκονίζοντας πρόσopa Βακχικῶν ἑορτῶν. Τὸ σχέδιον ἐξεπονήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ζευγολή, αἱ ἐργασίαι δὲ ἐγένοντο ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ κ. Ἰακωβίδου. Ζωγράφοι διεκόσμησαν τὸ ἔργον καταλλήλως. Καὶ δεύτερον ἄρμα ἠτοίμασαν οἱ καλλιτέχναι τῆς βασιλείας τῶν Ἀπόκρεω.

★

Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ὁ τέως ὑποπρόεδρος καὶ διηγήτορας ἐν Αἰγύπτῳ Εὐστάθιος Γλυμνοπούλου. Κατέγινε μετὰ ζήλου εἰς τὴν Νομισματολογίαν, καταρτίσας πλουσιωτάτας συλλογὰς, δι' αἷς ἐξάπλησε μεγάλα ποσά. Ἐκ τῶν συλλογῶν του τὴν μὲν αἰγυπτιακὴν ἐκ τριῶν καὶ πέντε χιλιάδων χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων ἐδώκεν εἰς τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ αἰγυπτιακὸν Μουσεῖον ἐν ᾧ κατηρτίσθη καὶ ἰδιαίτερα αἰθουσα «Γλυμνοπούλειος» κληθεῖσα, τὴν δὲ ἑλληνικὴν εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κοινότητα Ἀλεξανδρείας, ἣτις καὶ ἀνεκέρηξεν αὐτὸν μέγαν δωρεάν. Ἀλλὴν μεγάλην δωρεάν ἔκαμε τῷ 1902 εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ Μουσεῖον ἀποτελουμένην ἐκ τεσσάρων χιλιάδων νομισμάτων, εἰδωλῶν, ἀγγείων, πινάκων καὶ ἀγαλμάτων. Κατὰ τὰς τελευταίας του στιγμὰς συνέστησεν ὅπως δοθῶν εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ Μουσεῖον αἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ του εὐρισκόμενα μαρμάρεινα ἀρχαιοτάτης.

★

Ἡτοκτόνησεν ἐν Ἀθήναις ὁ ἐπίτιμος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Πρόεδρος τοῦ συλλόγου «Παγα-

σοῦ» Τιμολέον Ἀργυροπούλου. Ἐσπούδασεν εἰς Παρισίους Φυσικὴν, ἐπανελθὼν δ' εἰς Ἀθήνας τῷ 1872, διωρίσθη ταχέως καθηγητὴς ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Σχολῇ τῶν Εὐελπίδων καὶ τῷ 1884 κατέλαβε τὴν Πανεπιστημιακὴν καθέδραν, ἀποτελέσας μίαν ἐκ τῶν μεγάλων αὐτοῦ κορυφῶν. Ἀλλὰ καὶ ἡ κοινωνικὴ του ἐποφελεστάτη δράσις κατεδείχθη ἐν τῇ διοικήσει τοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου «Παρθενό» τοῦ ὁποῖου ἐπανεπισημάντως ἐξελέγη πρόεδρος, ἀπὸ τοῦ 1897 μέχρι σήμερον, ἀνακηρυχθεὶς καὶ μέγας αὐτοῦ εὐεργέτης.

★

Αἱ ἰταλικά ἐφημερίδες ἀναγγέλλουν ὅτι ὁ Ἀεονκαβάλλο ἐπεράτωσεν ἤδη μίαν πρᾶξιν τοῦ νέου μελοδράματός του «Τὸ Λάσος ψιθυρίζει», ἐπὶ στίχων τοῦ Καβακίω καὶ τοῦ Ἐμμανουέλ. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ μελοδράματος τούτου, ὅπερ θὰ παιχθῇ κατὰ πρῶτον εἰς τὸ «Ἰπποδρόμον» τοῦ Λονδίνου, ἔχει ἐξαχθῇ ἐκ τοῦ ρωσικοῦ διηγήματος τοῦ Ποδσκι «Ἀθιγγάνοι».

★

Ἀνεχώρησεν εἰς Νέαν Ὑόρκην τμήμα τῆς ἐν Κρεμόνῃ ἀριστενοσύνης Ἀθηναϊκῆς Μανδολινατάς, κληθὲν εἰς Ἀμερικὴν χάριν καλλιτεχνικῆς περιοδείας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ν. Λάβδα.

Ἐνταῦθα ἀπέμεινεν ἀρτία ἡ ἐκ δεσποινίδων ὀρχήστρα ἣτις μετὰ τῶν κοραστῶν θὰ δώσῃ προσεχῶς μικρὰς συναυλίας ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρθενό».

★

Εἰς τὸ θέατρον «Βοντεβίλ» τῶν Παρισίων ἐδόθη νέα κωμωδία εἰς τρεῖς πράξεις τοῦ διασημοῦ θεατρικοῦ συγγραφέως Ἀβεν Ἐρμαν, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ὅδὸς τῆς Εἰρήνης». (Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Εἰρήνης ἐν Παρισίοις ὑπάρχονσι τὰ μεγαλύτερα καταστήματα τοῦ συρμοῦ καὶ τὰ κοσμηματοπωλεῖα, ἅτινα συγχρᾶζονται ὑπὸ τοῦ κομποτέρου καὶ πλουσιωτέρου κόσμου τῆς Γαλλικῆς πρωτευούσης). Ἡ κωμωδία περιέχει διάφορα εὐθυμία αἰσθητικὰ ἐπεισόδια ἐνὸς μεγάλου ράπτου ὅστις δὲν κατορθώνει νὰ ἀγαπηθῇ ὑπὸ τῆς πρωτεργατικῆς του, ἣτις ἐνοχλουμένη τὸν ἐγκαταλείπει διὰ νὰ ιδρύσῃ ἀνταγωνιστικὴν οἰκον. Τὸ ἐλκυστικώτερον μέρος τῆς κωμωδίας εἶνε ἡ παρέρσις ἀπειραγίμων προτύπων τοῦ συρμοῦ πρὸς μεγάλην εὐχαρίστησιν τῶν κυριῶν.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Κεκρύφαλος—κόσσυμβος

Ἐγράψαμαν ἐκ παραδρομῆς εἰς τὸ ἐν τῷ τεύχει τῆς καλῆς «Παναθηναϊκῆς» τοῦ μηνὸς Μαρτίου π. ἔ. καταχωρηθὲν ἄρθρον περὶ τῆς ἐν τῷ μουσεῖῳ Ἀλμυροῦ ὑπαρχούσης πηλίνης κεφαλῆς τῆς Ἀφροδίτης, ὡς ἐχούσης τὴν κόμην ἀναδεδεμένην ἐν εἵδει «κεκρυφάλου» (= κότσου).

Ἀλλὰ κεκρύφαλος εἶνε δικτυωτόν τι, ἐν ᾧ περιεῖχeto ἡ γυναικεία κόμη. Ὁ δὲ κότσος, ἦτοι ἡ ἀνάδεσις τῆς κόμης εἰς πυραμιδοειδὲς ἐξόγκωμα ὅπισθεν, ἐλέγετο τὸ πάλαι κόσσυμβος δι' ἐνὸς ἢ διὰ δύο δ' (ἦτοι, κόσσυμβος) ἡ δὲ νεωτέρα λέξις κότσος ἐγένετο κατὰ παραφθορὰν τῆς ἀρχαίας λέξεως κόσσυμβος, ἐπομένως εἶνε γνησία Ἑλληνική. Οὕτω λοιπὸν ὡς πρὸς τὴν πηλίνην κεφαλὴν τοῦ ἄρθρου ἡμῶν (Β') γραπτὸν «κοσσυμβον» (= κότσον), ἀντὶ «κεκρυφάλου», ὅπερ ἀρμόζει διὰ τὴν λιθίνην κεφαλὴν τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἡμῶν (Α').

Ν. Ι. Γιαννόπουλος